

fionerne af de Redskaber, som vore Sildefiskere anvende i Sund og Belt samt ved Isefjorden, saa at jeg skal afholde mig fra en nærmere Beskrivelse heraf, idet jeg i Hovedsagen har fundet disse Angivelser Korrekte. Naar det imidlertid af disse Oplysninger, specielt Dr. Winthers, fremgaar, at Sundfiskerne anvende et Slags Sildebarn, kaldet Næringer, hvorimod Beltfiskerne bruge en anden Slags, de almindelige Drivgarn, saa skal jeg supplere dette derhen, at da endel Sundfiskere i de senere Aar komme til Beltet og drive med deres Næringer sammesteds, ere disse Redskaber blevne mere bekendte og begynde at finde Indpas imellem Fiskerne i Store Belt. Dette er en rimelig Følge af det Faktum, at Fiskerne fra Sundet som oftest gjøre rigere Fangst end de i Beltet hjemmehørende Fiskere, og Naarsagen hertil tilskrives deres Redskaber, hvorimod den nok saameget er at søge i den større Thærdighed og Lyft til at prøve Fiskeriet i al Slags Veir, som ganske naturligt er fortrinnsvis tilstede hos de hjemløse Sundfiskere end hos Beltfiskerne, der under haarde Veirforhold trykke sig ved at forlade det lune Hjem for at drage ud paa Søen. I hvert Fald er det en Fordel, at Fiskerne have Leilighed til at kunne prøve deres forskjellige Redskaber ved Siden af hinanden.

Med Oktober Maanedes Udgang hørte Drivfiskeriet efter Silde op for afvigte Aar, om end der endnu i November fangedes Silde i sparsomt nedsatte bundstaaende Garn, og Udbyttet har, som sagt, været kummerligt; for de Fleste har den anvendte Tid og Slidet paa Redskaberne ikke betalt sig. Vel høder altid den højere Fiskepris paa den ringere Fangst, men dette gjælder da kun for dem, som overhovedet fange Noget; imidlertid er det maaste heller ikke til Skade, at Fiskerne have erfaret, at Silden ikke altid kommer flyvende som fleste Duer paa Kommando imellem bestemte Kalenderdage af Aaret.

Nedenstaaende skal jeg tillade mig at give en Oversigt over Udbyttet af Sildefiskeriet i Efteraaret paa de vigtigste Fiskepladser, hvortil de forskjellige Data velvilligst ere givne mig af de dertil paa hvert Sted bedst Skiktede.

Sundet. Ifølge Opgivelse fra Formanden for den udmærket organiserede Fiskerforening i Kastруп, E. Nielsen, har Indtægten af Sildefiskeriet sammesteds i Efteraaret været 3,400 Dl à 1 Kr. 40 D. = 4,700 Kr., indbragt af 24 Baade. Da der nu for den øvrige Del af Sundets Bekommende har fisket 50 Baade fra Skovshoved, 25 fra Laarbæk, 2 fra Vedbæk, 4 fra Kungsted og 12 fra Sletten, ialt 93 Baade, der have fisket under nogenlunde lige Vilkaar,jør Sundets Sildeudbytte i afvigte Efteraar tilnærmelsesvis angives til ca. 16,000 Dl udbyttet til 20,000 Kr., et saa tarveligt Resultat, at det aldeles ikke kan tjene til noget Udgangspunkt for en Beregning af den sædvanlige Indtægt. Silden affattes til Kjøbenhavn, enten til stieblikkelig Forbrug eller til Røgning.

Kattegattet. Fra Hornbæk er ifølge Kapitain Mogensens Opgivelse fisket med 25 Baade ialt 11,000 Dl à 1 Kr. 50 D. = 16,500 Kr., og fra Gilleleie efter Opgivelse fra Toldkontrolør Volbroe med 26 Baade 22,300 Dl à 1 Kr. 50 D. = 33,400 Kr. Her nordligere er Fiskeriets Udbytte kjendeligt større, men angives dog kun til næppe Halvdelen af det Sædvanlige. Affættningen finder Sted til Kjøbenhavn eller til svenske Opkjøbere, der indfinde sig ved Fiskerlejerne.

Fra Hundested er der ifølge Toldkontrolør Lehms Opgivelse fisket med 38 Baade 23,000 Dl à 1 Kr. 85 D. = 42,600 Kr., fra Lynæs efter Lærer Brammers Meddelelse 10,000 Dl à 2 Kr. = 20,000 Kr., ialt fra Isefjordens Indløb 33,000 Dl = 62,600 Kr. eller omtrent $\frac{1}{3}$ af Udbyttet i 1877.

Man har udelukkende her at gjøre med Kattegatsilten, og det flettere Udbytte tyder paa denne Arts Tilbageholdenhed. Iøvrigt er det Tilfældet her, at, naar Fiskerne for Storm eller Stille ikke søge ud til deres sædvanlige Fiskepladser udenfor Hæjsløen, bundsætte de deres Garn eller drive i Indløbet til Isefjorden og gjøre tidt en god Fangst, men altid af mindre Silde, der ikke have den egentlige store Kattegatsilds Værdi og Fedme. Om dette nu er en egen stedlig Race, der i Modsætning til vore øvrige Farvandes stedege Race, Waarfilten, leger om Efteraaret, eller om det er en Slags Avantgarde for den store Silde, der drives ind paa det flattere Vand, skal jeg ikke indlade mig paa at undersøge her, men Fænomenet fortjener Opmærksomhed og er forsaavidt til Skade, som Fiskerne tidt fristes til at tage den mageligere, men flettere Fangst istedetfor at gaa tilspøs efter den værdifuldere Vare. Iøvrigt er her i Isefjordens Indløb altid Efterspørgsel nok efter den Fiske, der kan fanges, dels og hovedsagelig af Landprangere, dels af svenske Opkjøbere. Priserne ere derfor gode, og Fiskeriet en Velsignelse for den øde og tildels fattige Egn. Det paa Dagsordenen staaende Havnespørgsmaal, der gennem adskillige Ansøgninger om Statshjælp fra Hundested og Lynæs Beboere vil være det høie Ministerium nofsom bekendt, er et Livsspørgsmaal for Fiskerne, og en om end blot foreløbig Hjælp til at vedligeholde, hvad der alt er foretaget af Arbeider, indtil Bevillingsmagten engang vil træde hjælpende til, saaledes at Havnen her kunde komme i god Stand, vilde være